

תאילוף: אולף ולינא לנדסטרום | النص العربي: منى زريقات هينغ
 رسوم: أوف ولىنا لاندستروم
 הולצה
 الفئة العمرية: الروضة

נشاط مع الأهل

- رسومات هذا الكتاب نصه الأساسي، فهي تصور أحداث القصة المتتالية على نحو واضح، وتخبر أكثر من النص اللغوي. في اللقاء الأول مع الكتاب، نتصفح معاً، ونشجع الطفل على "قراءة" القصة كما يراها في رسومات الكتاب لوحدها.
- في الكتاب خمس صفحات (10-14) تصور سعد ماشياً تحت المطر إلى أن يقع. نتوقف عند الرسمة الثانية (ص 11) ونتساءل مع الطفل حول احتمالات أخرى لما قد يحدث: هل تقع الجريدة وتتبلل بالماء؟ أم ربما تطير قبة سعد؟ يساعد هذا التخمين في تطوير قدرة الطفل على التنبؤ بأحداث بناءً على معطيات سابقة.
- والدة سعد وأسئله باحتضانه، وبمداواة جرحه، وتحضير كأس شراب له. كيف نؤاسي نحن الآخرين، وكيف نحب أن يساندونا حين نشعر بالألم أو بالضيق؟
- وقع سعد على الرصيف وجرح رجله. نتحدث حول الحذر في الطريق، وكيف يمكن أن نحمي أنفسنا من الأذى.
- في محاولتها إصلاح القبة، تقوم والدة سعد "بحماقة" طريقة، كجميع الأهل الذين يحاولون جهودهم، ولا يملكون دائماً الحلول السحرية لمأزق أطفالهم. نستذكر معاً مواقف كهذه حدثت في العائلة.
- ورشة لتزيين القبعات! نتمتع مع الطفل بإعداد ورشة لتزيين قبعات مختلفة الأشكال، وربما نشارك أفراد العائلة والأصدقاء بهذا النشاط. نستعين بمواد متنوعة مثل الريش الملون، والأزرار، والمُلصقات، وألوان صبيغ الأقمشة، وما شابه.

אִפְקָר לַדְּמִיג הַכְּתָב בַּיּוֹם

- יִתְמַיז הַכְּתָב בְּרִסּוּמָתוֹ; פְּהִי מִרְאֵבֶה וּוּאֻזְחָה עַלִי נְחוּ יִסְהַל מְעַה פְּהִם אֲחֻדָּת הַקְּסֵה, דּוֹן הַחַגֵּה חֲתִי אֶלִי קְרֵאה הַנֶּסֶךְ הַלְּגוּי. וּפִי זֶה חֲקוֹה הַרְּסוּמֹת וּגְמָלָהּ. יִמְכַּן אֲן תִּדְעִי הַאֲפָלָל בַּיּוֹם לִקְאֵתָם הַאֲוֹל בַּהַכְּתָב אֶלִי "קְרֵאה" הַקְּסֵה מִן רִסּוּמָתָהּ פִּקְט, תָּם מִקְרָאֵה בֵּינֵן זֶה הַקְּרֵאה וּבֵינֵן קְרֵאה הַנֶּסֶךְ הַלְּגוּי.
- הַנֶּסֶךְ הַלְּגוּי מוּגְזוּמֶשׂוּק, וּפִי אֶיְבָאֵה וּגְמוּזֵה יַחְפֵּז הַאֲפָלָל עַלִי תָאֲמַל הַרְּסֵמָה וּסְיֵאגָה נֶסֶךְ לְגוּי אֲכֻתֵר תִּפְסִיבֵלָא. אֲנִזְרִי מִתְּלָא הַסְּפָחָת 17, 23, 24. שְׁגַעִי הַאֲפָלָל עַלִי אֲן יַעֲבִירוּ לְגוּיָא עֲמָ יִקְוֵלֵה/יִסְאַלֵה הַנֶּסֶךְ.
- "סַעַד" הַאֲפָלָל יִתְמַיֵּז בַּאֲסְתַּלְּלִיָּה וּיִמְתְּלֵךְ עֲדָה מְהָרָת חַיָּתִיָּה: פִּפִּי וּסְעֵה אֲן יִזְהַב (מִתְּלֵ הַכִּבָּר) אֶלִי הַחַנּוּת הַמְּגָוֹר לַבֵּיִת לְשִׂרָה הַגְּרִידָה לְאַמֵּה. לְכֵנֵה, כֻּלְּ הַאֲפָלָל, בַּחַגֵּה אֶלִי מְסַאֲנָה הַאֲהֵל וּקְת הַזְּאֻתָּה. יִמְכַּן הַחֲדִיִּת מַע הַאֲפָלָל חוּל הַאֲמֹר הַתִּי יִסְתַּיְעוֹן הַקְּיָאָם בְּהָ לּוּחְדֵּהֶם, וְאַחֲרֵי יַחְתָּאוֹן בִּפְהֵי אֶלִי מְסַאֲנָה הַאֲהֵל.
- תּוּאִסִּי הַאֲמִ סַעַד בְּתַזְמִיד גְּרַחֵה וְאֶעֱדָד שְׂרָאֵה מְפֻזְלֵל. כִּיִּפ נַחֲבֵ אֲן יוּאִסִּינָא אֲסַחָבֵנָא בַּיּוֹזְזָה חַיִּן נְתָלָם?
- עַלִי הַרְּגֵם מִן מְהָרָה סַעַד בַּיּוֹם הַשְּׂרָעִי הַשְּׂרָעִי, לְכֵנֵה אֶרְתַּם בַּרְסִיִּף וּוּקַע. זֶה מְנַאֲסֵב לְהַחֲדִיִּת מַע הַאֲפָלָל חוּל חֲבֵרָה הַשְּׂרָעִי בַּיּוֹם, וּוּסַאֲלֵ הַחֲזֵר הַתִּי יִתְבַּעוֹנָה לְהַפְּאֻז עַלִי סְלַמְתֵּהֶם.
- הַאֲהֵל אִיזְכָּר יִרְכַּבּוֹן חַמָּאָת סְגִירָה בַּיּוֹם מְחַוֻּלָּתָהֶם לְמְסַאֲנָה! יִתְמַע הַאֲפָלָל בַּאֲסְתַּזְכָּר זֶה הַחַוֻּדָת, וּתְסַאֲעֵדֵם בַּיּוֹם רְוִיָּה הַאֲהֵל עַלִי נְחוּ וְאִקְעִי. אֲהֵל יִתְלַמְּוֹן וּיַחַוֻּלוֹן, וּיַחְתָּאוֹן אַחִיבָנָא אֶלִי מְסַאֲנָה הַסְּגָר.
- אֲסַדְקָא סַעַד יַלְעִבוֹן "הַחֲבֵלָה" בַּיּוֹם הַחַרָּה. אִיִּי אֲלַעֲבֵ חַרָּה יַחֲבִיבָהּ הַאֲפָלָל מַע רִפְאֻקְהֶם?
- יֵאֲלֵף הַעֲדִיד מִן הַאֲפָלָל הַגְּרִידָה בַּיּוֹם. גְּרִידָה אִם סַעַד מְדַחֵל גִּיָּד לְהַחֲדִיִּת מַע הַאֲפָלָל חוּל עֵאֲדָת קְרֵאה הַגְּרִידָה בַּיּוֹם: מִן יִקְרָאָהָ? וּמָה הַפְּרַק בֵּינֵן הַגְּרִידָה וְהַכְּתָב מִתְּלָא?
- הַגְּרִידָה מְאָדָה גְּנִיָּה לְהַעֲדִיד מִן הַפְּעָלִיָּת הַאֲבַדָּעִיָּה. נְשַׂרְכֵךְ בְּעֵז הַאֲפָלָל בַּיּוֹם זֶה הַמּוּקַע.
- הַטְּבֵעַ עַלִי הַקְּמָשׁ נְשַׂאֵט יִתְמַעֵךְ בַּיּוֹם הַאֲפָלָל, וּקְדֵר גְּרִיבִין בַּאֲשַׂרְכֵךְ הַאֲהֵל בַּיּוֹם וּרְשֵׁה כֵּהֲזֵה. תִּתְעַדֵּד הַמּוּאָד הַמְּעֵדָה לְהַזֵּה הַגְּרִז בַּיּוֹם הַאֲסוּאָק, אַחְדָּהּ הוּ אֲלָמִם שְׁמַעִיָּה מְלוֹנָה סְהֵלָה הַאֲסְתַּעְמָל, יִרְסֵם בְּהָ הַאֲפָלָל עַלִי וּרְקָה בִּיזָא, תָּם תְּכוּי הַרְּסֵמָה עַלִי קְמָשׁ אִיבִז.